

HÅNDBOK

FOR FUNKSJONELLE SCENER OG ØVINGSROM

Akershus
TEATERRÅD

HVEM ER HEFTET TIL?

AKERSHUS TEATERRÅD

ønsker å dele sin kunnskap med alle som er involvert i tilretteleggelsen av gode scener og arbeidsforhold for teater.

BLI ENDA MER BEVISST OM TEATERROM

Akershus teaterråd blir ofte spurt om hva amatørteater trenger av rom for øvelser og visning. Ved å veilede fylkeskommunen og kommuner har Akershus teaterråd laget en oversikt over behovene for rom og utstyr for amatørteater. Det er viktig at amatørteatrene selv er klar over hva de bør kunne kreve og jobbe for dette i egen kommune, særlig i dag hvor mange møter verre forhold enn før og til og med utkastelser.

VEILEDER FOR SCENER I SKOLER OG KULTURHUS

Akershus teaterråd vil gjerne at alle deler kunnskap med alle som ønsker å skape gode forhold for amatørteatrene. Dette heftet kan det derfor være smart å ta med i møter med kommunen når det planlegges nye skoler eller oppussing av kulturhus og kultursaler. Og hva med å gi heftet til det lokale kulturrådet?

FORMALISER BEHOVENE

Lykke til med videre arbeid lokalt – om rom, lager og fordeling av spilletider i kulturhuset! Det beste er å få formalisert rombehov inn i politiske vedtak og planer og undersøke om det fins en byråkrat med ansvar for å legge til rette rom for kulturfrivillighet i deres kommune.

SØK MIDLER I KULTURROM

Vi anbefaler å spørre kommunen om å søke midler i Kulturrom – for å tilrettelegge lokalene for teaterbruk. Kulturrom er en tilskuddsordning som kan hjelpe til med å finansiere kulturprosjekter. Akershus fylkeskommune (tidl. Viken) har også utarbeidet en veileder for kulturlokaler i skolen som kan være nyttig. Les mer på:

Akershus Fylkeskommune:

Veileder for skoler som kulturarena

<https://afk.no/tjenester/skole-og-opplaring/opplaring-i-skole/reglement-retningslinjer-og-veiledere/skolen-som-kulturarena-veileder>

Tilskuddsordning i Akershus fylkeskommune:

Tilskudd til kulturarenaer i Akershus

<https://afk.no/tjenester/tilskudd-og-stotte/kultur/tilskudd-til-kulturarenaer-i-akershus.212768.aspx>

ØVELSESLOKALET OG TEATERSCENEN

OVERORDNET OM LOKALET

Øvelseslokalet bør helst være så stort at det tilsvarer scenemålene, så man kan streke opp markeringer av dekorasjonen med tape på gulvet. Det beste er naturligvis å prøve på scenen hvor man skal spille. Sceneareal å spille på er som regel 10 til 14 meter × 7 til 10 meter.

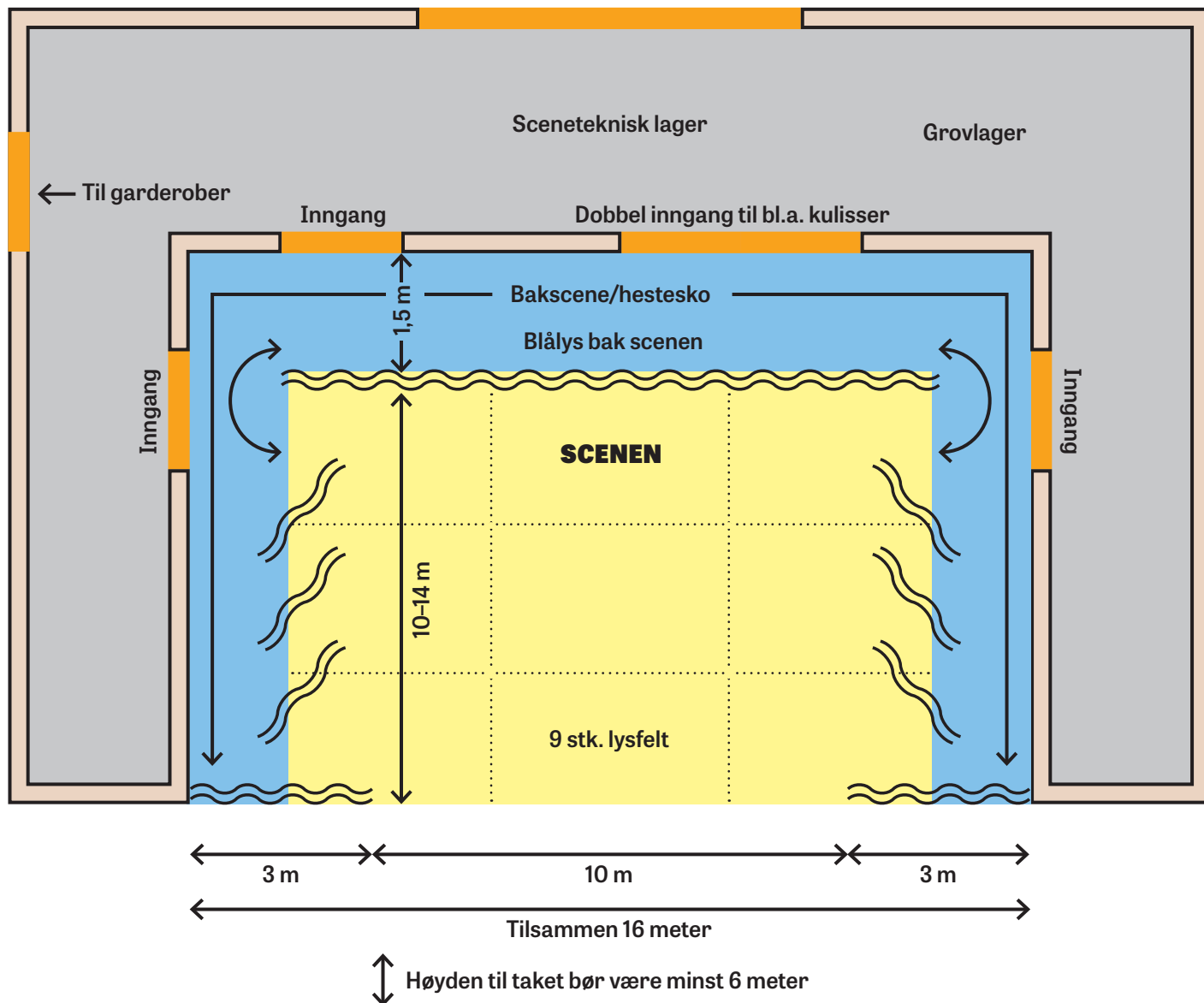
Lokalet må være eksklusivt, altså ikke ha tilleggsfunksjoner som ankomsthall, gang eller annet som forstyrrer prøvene. Det må være frisk luft i øvelsesrommet, og det må kunne blendes av for innsyn.

Rommet skal ikke være et oppbevaringsrom eller lager for andre aktørers ting, som må ryddes vekk før hver prøve. Det bør være tilgang utover åpningstider og faste alarmer. Gruppen må ha tilgang til egen nøkkel – helst kode eller nøkkelkort som flere kan bruke – og be om et overvåkningssystem som muliggjør fri ferdsel på kveldstid. Det er viktig å slippe stadig å måtte hente noen for eksempel på grunn av låst hovedinngangsdør.

HESTESKOFORMEN

Scenen sett med fugleperspektiv

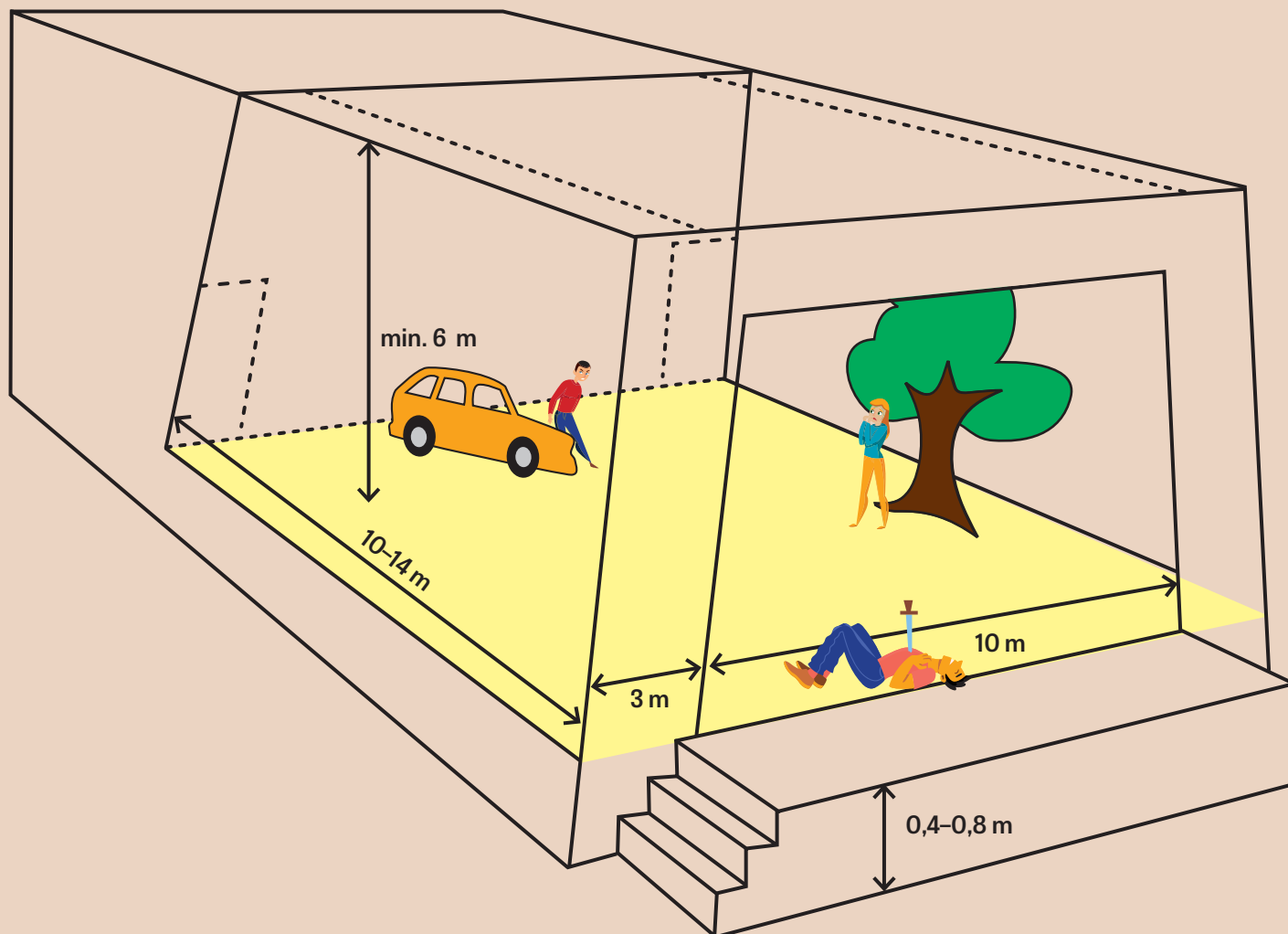
Bakscene kontra bak scenen = «Bakscene» er hesteskoen rundt spillarenaen, mens «bak scenen» er hele området skuespillerne beveger seg på i et lukket bakområde på teateret med trapper, garderober, teknisk rom, lagre m.m.

FUNKSJONEN MED DYBDE

Dybde på scenen brukes som et regi- og scenografiverktøy for perspektiv og fokus.

En skuespiller står foran i sentrum og blir drept. Morderen beveger seg inn i en skog i bakkant av scenen og kan luske rundt i scenebildet hvis scenen har dybde. Et vitne kan ha sett mordet og kan samtidig bevege seg inn fra siden – uten å gå på morderen. En scene med dybde kan ha flere spillerom samtidig uten å trenge sceneskift.

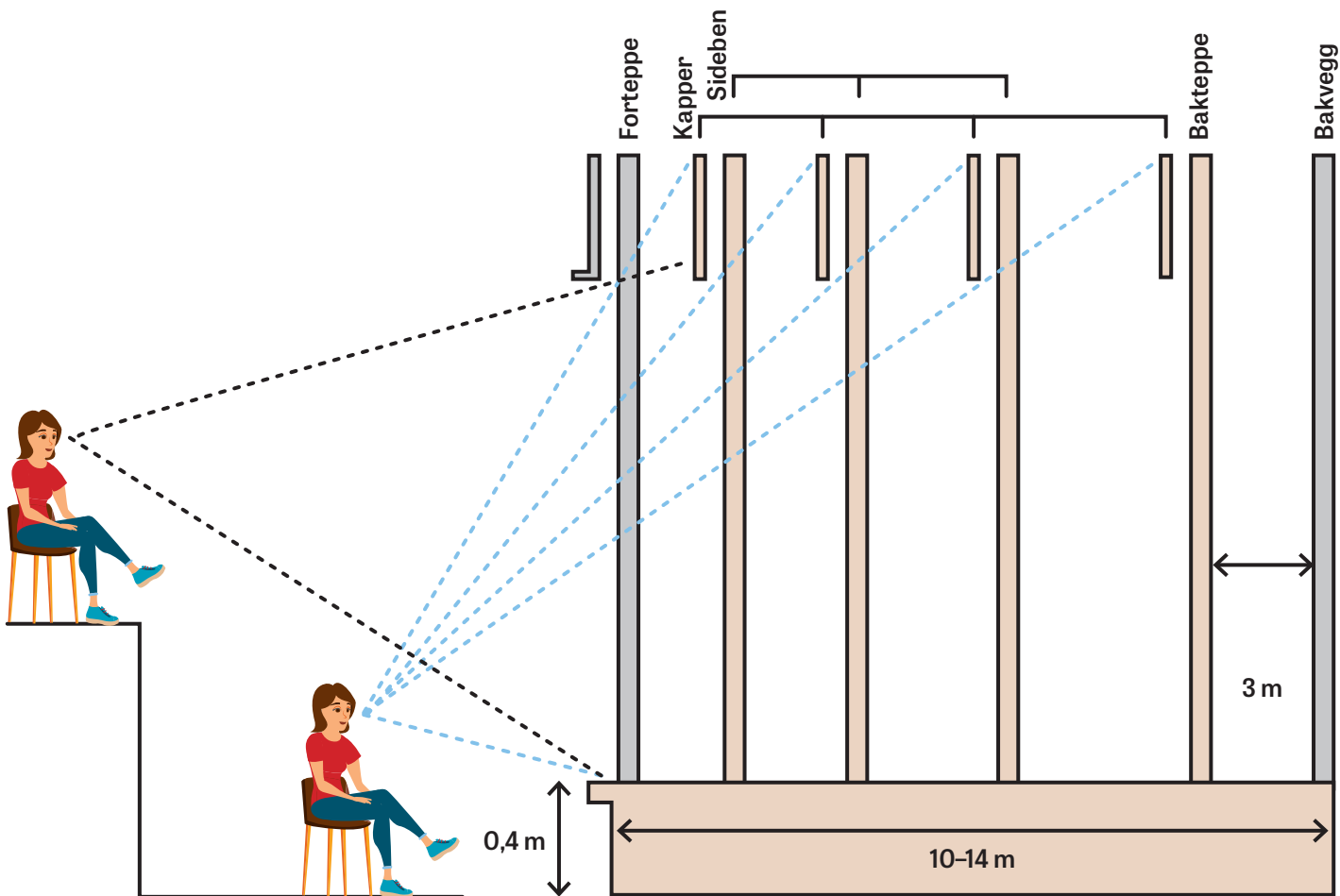
SYNSVINKEL I TEATER

I teater må publikum se like godt uansett hvor personen sitter i salen. Samtidig skal ikke publikum ha innsyn til bakscenen, sidescene eller se teknisk utstyr i taket. Derfor dekkes scenen av tepper kalt sceneinndekning.

Forteppe og midtteppe er for å kunne gjøre om scenebildet før teppet trekkes til side og åpenbarer et nytt sett.

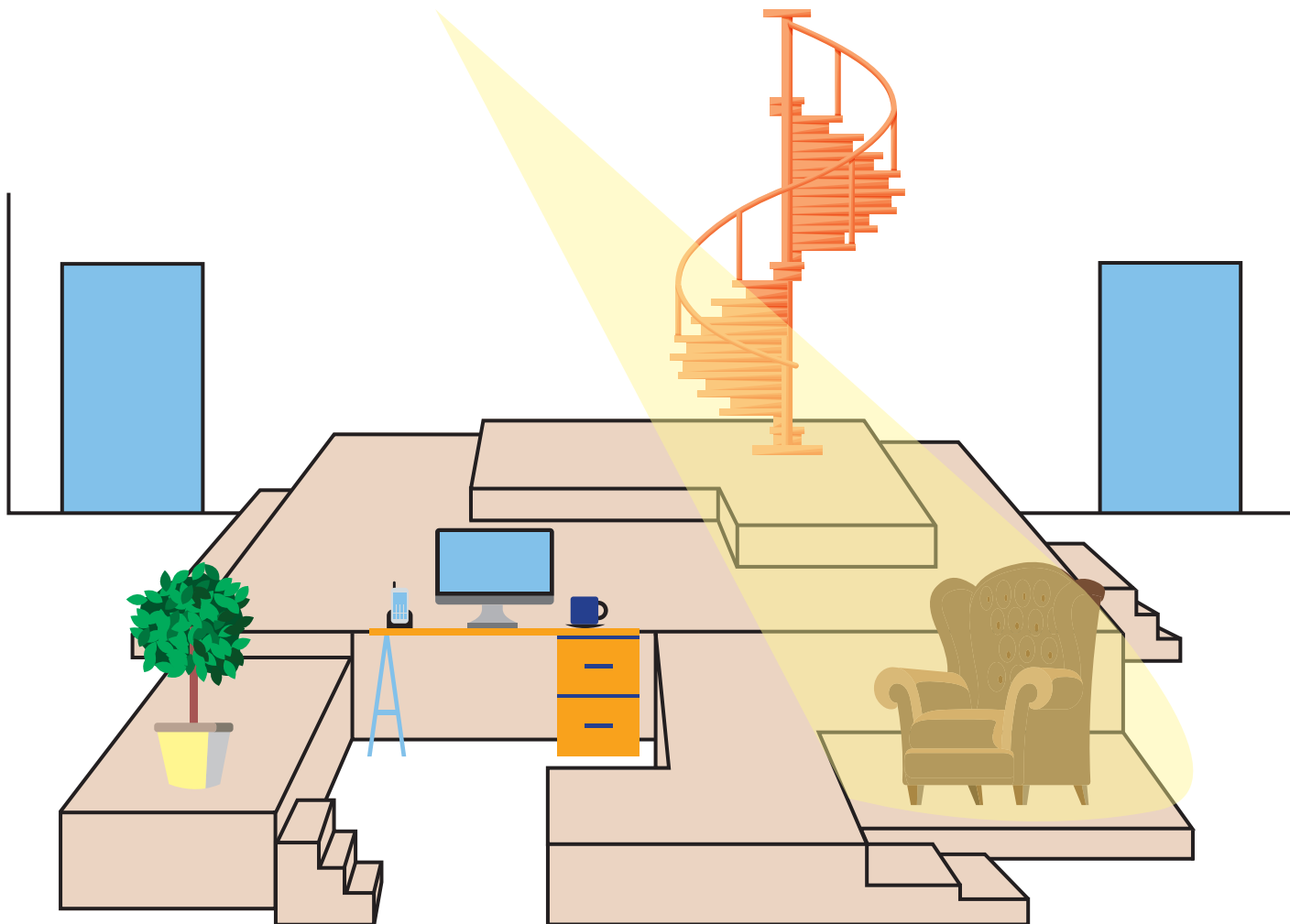
På sidene og bakscenen står skuespillere klare for å komme på, og scenearbeidere skal fort ut og inn med kulisser og rekvisitter.

Skuespiller og scenearbeider må ikke synes før de går ut, men de må høre og se hva som skjer for å komme riktig inn med sceneskiftet eller komme riktig inn i en scene på sekunders varsel. For eksempel: Hvis publikum plustelig ser snømaskinen i taket, ødlegges vintermagien. Hvis de ser julenissemer løfte skjørtet på sidescenen, tar det oppmerksomhet fra det som skjer ute på scenen.

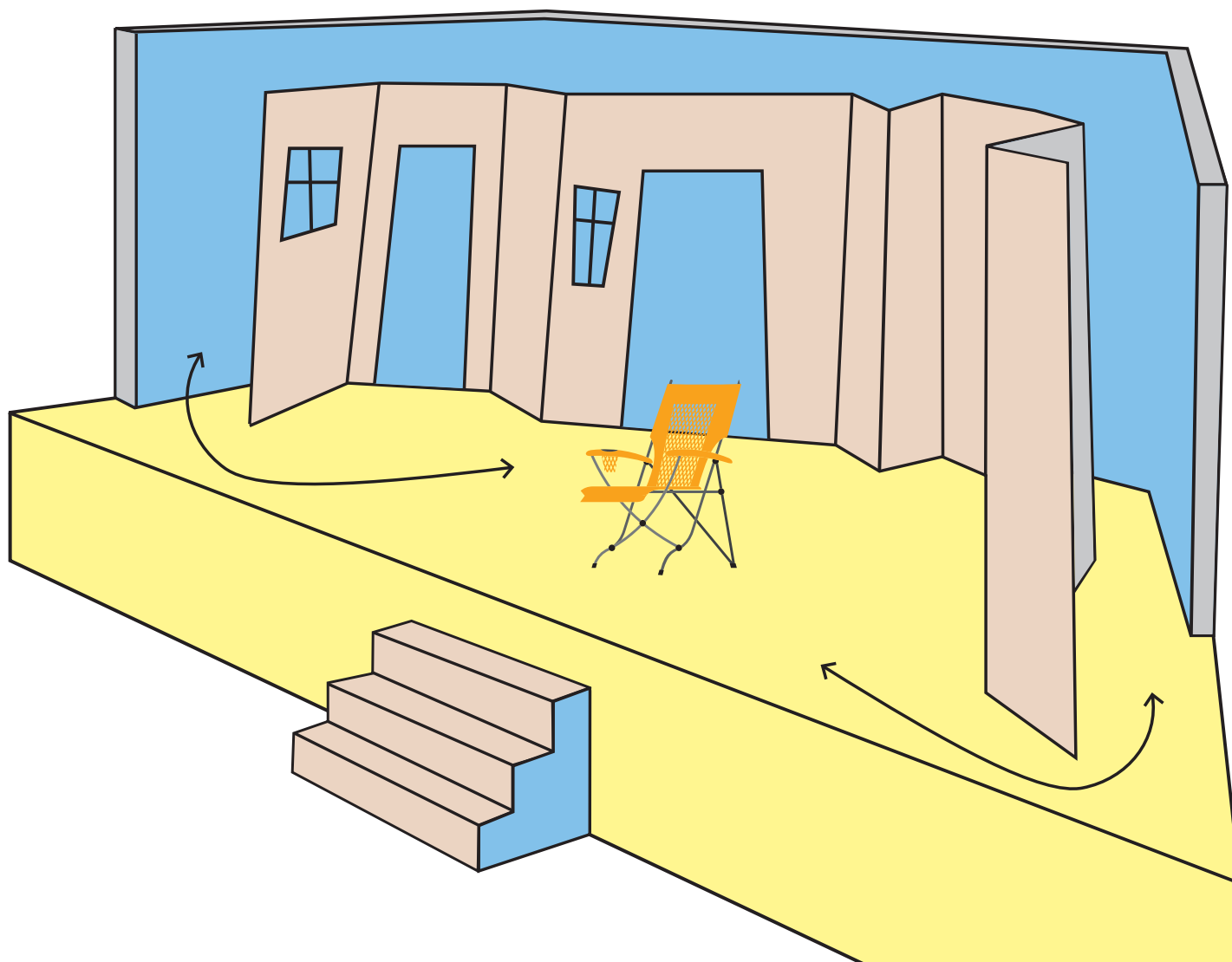
NIVÅER

Alle teaterscener trenger løse scene-elementer og trapper. Ved å lage flere scenenivåer er det mulig å ha flere «rom» på samme scene. Da kan lyset kastes der det spilles for å lokke publikums blikk til rett nivå til rett tid.

VEIEN BAK DEN SYNLIGE SCENEN

I et teater beveger skuespillerne seg frem og tilbake bak scenen. Publikum ser ikke at de forflytter seg bak scenen, over alt og alle. En skuespiller kan gå ut til venstre i en scene, men må i neste scene banke på en dør 20 sekunder etterpå i den andre enden av scenen. I tillegg må skuespilleren kle på seg en frakk og ha med seg en paraply. En skuespiller skal av og til også komme fra salen. Derfor må det finnes trapper og åpne traseer og dører i huset uten nøkkelkortsystemer under forestilling.

BAKSCENEN

Skuespillere og påkledere i hurtige skift står på en mørklagt bakscene oppå scenearbeiderne som utfører sceneskift av kulisser på under 20 sekunder.

Det skal gjentas kanskje 28 ganger den kvelden dersom det spilles revy.

De andre skuespillerne forsvinner til garderobeområdet inntil de skal inn på scenen igjen for å ikke forstyrre. Bakscenen er i en stor oppsetning en evig bikube, med summing og trengsel – og angst for å ikke huske hva som kommer, eller eksempelvis å ikke finne igjen rekvisitten sin.

AMATØR- TEATERETS HUSKELISTE

**LISTEN ER GENERELL. DEN GIR EN
OVERSIKT OG SØKER Å BEVISSTGJØRE
AMATØRTEATERETS BEHOV FOR
PRØVELOKALE OG FOR SCENE OG SAL.**

**Riktig
rom for utfoldelse:**

Scenepøver og dramaøvelser kan ikke utføres hvor som helst. Alt blir bedre om arbeidsforholdene nærmer seg et teater. Fotball kan også spilles i et ryddet klasserom, men vi gjør alt for å få en bane. La barn og voksne bli tatt på alvor på lik linje i idrett og kultur ved å ha velfungerende arenaer.

HUSKELISTE FOR PRØVE- OG ØVINGSROM

- ☐ Ikke innsyn. Eventuelt må det kunne trekkes for med tepper etc.
- ☐ Ikke gjennomgang av eksterne, f.eks. aulaer og kunnskapstrapper
- ☐ Myke gulv (dansegulv), ikke stein eller ruglete fliser
- ☐ Musikkanlegg
- ☐ Korakustikk, ikke gymsals-lyd
- ☐ Noen løse stoler og bord til bruk i spill av scener og til ventende aktører og regi
- ☐ Minimum 10 × 14 meter, gjerne med 3–4 tilfallende grupperom på minst 30 kvadrat
- ☐ Muligheter for *blackbox* med *molton*
- ☐ Venterom
- ☐ Tilfallende toaletter
- ☐ Tilgang utover åpningstider
- ☐ Tilgang til å skru av faste alarmer gjennom avtale
- ☐ Tilgang til lite lager
- ☐ Egen nøkkeltilgang – helst kode eller nøkkelkort som flere kan bruke

Blackbox = en rom med svarte vegger og tak, gjerne trukket med løpende svarte gardin (*molton*) i skinner i taket på 3 vegger – ikke gardiner ved veggen med utgangsdøren. Uten vinduer, eller med helt lystette system på vinduene. 3–4 meter under taket.

Molton = flammebehandlet stoff for teater. For både scenetepper og annen scenografibruk.

**Manus
skrives ut fra en
fullstendig rigget teaterscene:**

Forfattere av klassiske teaterstykker, musikaler og revyer bruker teaterscenens muligheter og kvaliteter til hvordan stykket skrives. Teaterarenaen gir en egen indre logikk og timing, lik et veikart. Når vanlige scenefunksjoner ikke finnes for et ensemble i et teater, skaper det unødvendig hodebry, problemer og merarbeid.

EN TEATERSCENE FOR FORESTILLINGER

Amatørteaterfeltet mangler scener med 120–250 publikumplasser. Det bør stå på alle amatørteatrenes agenda å ta opp dette med sin kommune.

Standardscene har 10–14 meter sceneåpning og 7–10 meter fra *rampen* til *bakscenen* med minst 2,5 meter bredde må utgjøre såkalt hestesko sammen med *sideben/sidevinger*.

Teatersalen må være eksklusivt teater, altså ikke ha tilleggsfunksjoner som ankomsthall, gang eller annet som forstyrrer utøvere og publikum.

Frisk luft i teatersalen og øvelsesrom. Scenen må ha svart inndekning. Mørke, ikke harde gulv, for eksempel ikke noen form for stein, men mykt tre. Gulvet må ikke ha gulvtepper eller tre som fliser opp. Det er ønskelig å kunne skru i gulvet for å feste

dekorasjoner. Gulvet må jevnlig repareres og males med matt mørk maling. Scenen skal ikke være et oppbevaringsrom eller lager for andre aktørers ting.

Teatergruppen må selv enkelt kunne styre lyd og lys uten innleid teknikker. De kan forutsette å ha både et enkelt og et avansert anlegg. Rom må kunne mørklegges helt uten videre i en *black-out*, og bør ikke ha sensorbelysning i tilfallede rom. Det må være mulig å ha *blålys* på side- og bakscene. For scenen gjelder det selvsagt å ha tilgang utover åpningstider og faste alarmer. Gruppen må ha egen nøkkel – helst kode eller nøkkelt kort som flere kan bruke – og be om et overvåkningssystem som muliggjør fri ferdsel på kveldstid. Viktig å slippe stadig å måtte hente noen for eksempel på grunn av låst hovedinngangsdør.

Rampen = i teater er det scenekanten der rampelysene sto på rekke og rad før elektrisiteten kom til teateret og ga oss lyskastere.

Bakscene = et eget rom skilt med et horisontalt sceneteppes på bakscene og med flere teppevinger på sidescene som gir en 2,5 meter bred gang rundt scenegulvet – det ser ut som en gangbar hestesko rundt scenen.

Forteppe = er et teppe helt foran på scene som kan trekkes til hver side (eller heises opp) for å skjule scenen til forestillingen begynner og slutter, lik å ønske å markerer en akt og enkelscene.

Bakteppe = er et teppe som skiller scene med 1,5–6 meter bak scene som kan trekkes til hver side. Teppet er trukket til siden under rigging og projisering på lerret/bakvegg. Det er viktig for en skuespiller å kunne komme ut og inn midt bak uten å gå rett inn i et filmlerret. Bak bakteppet må det være plass til å ferdes for å bytte side for kulisser, rekvisitter, kostymer og skuespillere.

Sideben/sidevinger = er 1,5–3 meter brede tøyestykker på hver side av scenen. Stoffet henger på eget stag for å kunne flyttes og vinkles. Oppgaven til et sideben er å skjule innsyn og for å kunne gjøre sceneskift. Det gjør entréer og sortier lette og effektive.

Black-out = er å kunne slå av alt lys på sekundet, og det skal ikke være noe form for lyskilder i rommet. Derfor er utgangsdører i teatre bakerst for at ikke rømningskilt eller lys fra gangen flommer inn. Om teatre har sidedører, har de trekkgardiner.

Blålys = blått lys på veggene på bakscene for at skuespillerne kan kunne løpe rundt, lese hengende oversikter over rekkefølgen på scener, skifte kostymer på sekunder, og finne rekvisitter selv om scenelyset er av. Blålys søler ikke lys ut på scenen.

HUSKELISTE FOR EN TEATERSCENE

- ☐ Amatørteater mangler scener med 120–250 publikumsplasser. Så dette bør stå på alle amatørteateres agenda å ta opp med sin kommune.
- ☐ Standarscene har 10–14 m sceneåpning og 7–10 meter til bakscene. 2,5 meter bredde i hestesko bakscene/sidescene.
- ☐ Teatersalen må være eksklusiv når den brukes, altså uten å ha tilleggsfunksjoner som ankomsthall, gang eller annet som forstyrrer utøvere og publikum.
- ☐ Gode farger, myke gulv og frisk luft i teatersalen og øvelsesrom. Det skal ikke være gulvtepper eller fliser eller et oppbevaringsrom for andre aktørers ting.
- ☐ Teatergruppen må selv kunne styre enkel lyd og lys uten innleid teknikker.
- ☐ Rom må kunne mørklegges uten anstrengelser, altså ikke sensorbelysning i tilfallende rom. Det må være mulig å ha blålys.
- ☐ Ikke måtte hente noen ved låst hovedinngang. Be om et overvåkningssystem som muliggjør fri ferdsel på kveldstid.
- ☐ Tilgang utover åpningstider og faste alarmer. Egen nøkkeltilgang – helst kode eller nøkkelkort som flere kan bruke.

KRAV TIL EN TEATERSCENE

- ☐ Be om myke og rene scenegulv /dansegulv, fordi det er teaterets arbeidsplass.
- ☐ Hestesko på scenen med molton. Det er for regi, entré, sorti, kulisser og rekvisitter. Enten med trekk og vinger, eller en blackbox-løsning.
- ☐ Minst 6 meter høyde under taket på scenen og gjerne med 4–6 bommer til oppheng med mekanisk trekk.
- ☐ Lerret for å projisere scenebilde.
- ☐ Lydløs ventilasjon og muligheter for å bruke røyk for lyseffekter uten å tilkalle vaktmester eller brannvesen.
- ☐ 80 cm scenekant ved flatt gulv til publikum – eller amfi med seervinkel (det finnes standaliserte vinkler for sal).
- ☐ Utgang på bakscenen – og full tilgang til garderobes og sceneinnganger.
- ☐ Kunne komme inn på scenen fra tre kanter på bakscenen.
- ☐ Gode trapper opp og ned fra scenen.
- ☐ Refleksmarkering av trapper og scenekant.
- ☐ Ikke synlige nødutgangskilt rett ved scenekant.
- ☐ Lett tilgang på trapper, dansematter og sceneelementer.
- ☐ Oppgradering av varme på gamle scener der nye typer lyskastere ikke gir varme.

Bruk av sceneeffekter

Regi pakker skuespillere og historier inn i stemninger, bilder, samspill og timing. Det gjøres enkelt eller med masse teaterutstyr, og alt i et teater er verktøy for teatermagien. Alt du ser fra en bom i taket til et forteppe.

En skuespiller trenger
under øvelser eksempelvis
å kunne sitte på en lav krakk, lytte
gjennom en dør, pusse på et våpen, bla i en
bok, drikke av en kopp, tusle i tøfler, børste
håret foran et speil og ikke late som frem
til premieren. Revisitter og kulisser brukes
direkte i spill for å markere karakter, følelser
og undertekst. En bandyspiller er ikke
uten en ekte kølle på treninger til
kampen begynner.

EN FUNKSJONELL TEATERSCENE

Scenen er teatergruppens arbeidsplass. Man må kunne be om myke og rene scenegulv. Scenen danner en hestesko inndekket med tepper. Det skal være plass til entréer og sortier i hele hesteskoen, pluss lagerplass for kulisser og rekvisitter. Teppekanter i taket er inndekning for å skjule *trekk* for kulisser samt egne trekk for lyskastere. Svart inndekning/vinger på sidene og hvitt teppe bak, evt. hvit horisont for *projisering* – og med svart teppe til å bli trukket foran den hvite duken. Det må være mulig å projisere både fra for- og bakside av lerretet. Eventuelt en blackbox med fire svarte vegger, der det er en *lysrigg* mitt over scene. I salen bør det være gitt plass til lyd- og lystekniker med pult, pluss for regi i salen.

Det bør være minst 6 meter høyde under taket på scenen og gjerne med minst 4–6 trekk med mekanisk trekk for inndekning og lysoppheng. Ventilasjon må være lydløs og det må gis muligheter for å bruke røyk for lyseffekter i scenerommet uten å måtte tilkalle vaktmester eller brannvesen.

Hvis der er scenekant foran publikum, bør den være 80 cm, dersom publikum sitter flatt. Gode og stødige trapper opp og ned fra scenen. På en scene skal det for sikkerheten være refleksmarkering av trapper og

scenekant. Det skal være synlige nødutgangskilt, men de bør ikke være rett ved scenekanten, men plassert slik at de ikke forstyrrer opplevelsen. I tillegg er det viktig å ha lett tilgang til løse trapper, dansematter og sceneelementer. Dette for å slippe å bære rundt på tungt utstyr, som igjen kan skape farlige og helseskadelige situasjoner.

Saler med amfi, som kombinerer kino og teater, bør ta hensyn til at seervinkelen for publikum må følge standardiserte mål for teater. Målene er annerledes fordi teatergulvet er en viktig del av teateruttrykket. Publikum må kunne se en død mann ligge foran på scenen, og ikke bare bak ved kinolerret.

Sceneinnganger og utgang bak scenen må ha tilgang til garderobene. Man må komme inn på scenen fra alle tre kanter fra bakscenen/sidescenen. På bakscenen bak horisonten/projiseringsduken eller bakteppet – må man hurtig kunne komme fra den ene siden til den andre.

For både lystekniker og andre må det være mulig å mørklegge hele salen (blackout) både fra teknikerpulten og bak scenen, for å forhindre at noen snubler i mørket fordi bryteren er i andre enden av salen.

Trekk = bommer som går tvers over scenen og som heises opp og ned for kulisser (mekanisk på nye scener). Annenhver bom er som regel for å henge lyskastere i, med tilgang til strøm. En teatersal har 1–4 trekk ute i salen og 2–12 trekk på scenen.

Lysrigg = enten lange eller korte bommer foran og over scenegulvet eller en egen rutete firkantrigg over scenen det henges lyskastere i, med tilgang til strøm.

Om projisering = i et teater må lerretet kunne flyttes på (eller heises ned og opp), og fremviser må kunne justeres etter dette. Et lerret må ikke stenge for ferdsel på bakscenen, eller mulighet for å komme ut i midten bak.

**Lys og lyd må ha tid for å kunne
løfte forestillingen.**

Teknikerne må få stikkord, se forestillingen et par ganger, og kjenne manus for å vite når lys og lyd skal settes på og hvem det skal settes lys og lyd på. De følger flere prøver og har egen tid sammen med regissør og ensemble.

Det kan ta 30–45 minutter å få satt og programert teknikk på en enkel scene av mange scener.

VIKTIG FOR LYD OG LYS

Teater trenger samme akustikk som kor og tilgang til piano. Teater trenger også monitorer og lydforhold for stemmebruk med og uten mygg. Ofte har teater tørrere akustikk enn ved musikk fordi scenetepper demper lyden.

Teatergruppen må selv kunne styre enkel lyd/lys uten innleid tekniker. Det må ikke finnes vinduer, og det må finnes god lydløs ventilasjon. Det bør være mørk farge på scenen (vegger, tak og gulv).

Lystekniker må kunne avskjære lys og skjerme innsyn, og ha muligheter for å bruke røyk ved lyseffekter uten å måtte tilkalle vaktmester eller brannvesen. Man må kunne mørklegge salen, skru av det generelle taklyset i salen og/eller prøvelys (lyskastere) – fra både scenen og lysteknikerpulten. Slik slipper man å løpe frem og tilbake. Mørklegging må heller ikke forstyrres av sensorlys i tilfallende rom.

Det er svært viktig med blålys for ferdsel i mørket bak scene og i garderobeområde, og det kan ikke være synlige nødutgangskilt rett ved scenekanten.

På eldre scener må det vurderes å oppgradere oppvarmingen, for nye lyskastere (LED) avgir ikke varme.

HUSKELISTE FOR LYD OG LYS

- ☐ Teater trenger samme akustikk som kor.
- ☐ Lydløs ventilasjon og muligheter for å bruke røyk for lyseffekter uten å tilkalle vaktmester eller brannvesen.
- ☐ Monitorer og lyd for stemmebruk med og uten mygg (ofte har teater tørrere akustikk enn ved musikk fordi scenetepper demper lyd, samle lys og skjerme innsyn).
- ☐ Teatergruppen må selv kunne styre lyd/lys enkelt uten innleid tekniker.
- ☐ Kunne mørklegge salen helt fra lydteknikerpulten, på bakscenen for scenemester.
- ☐ Ikke sensorbelysning i tilfallende rom.
- ☐ Tilgang til piano.
- ☐ En farge på scenen (vegger, tak og gulv) som gagnar lysmester. Ikke vinduer.
- ☐ Blålys for ferdsel i mørket bak scenen og i garderobeområdet. Ikke synlige nødutgangskilt rett ved scenekant.
- ☐ Lerret for å projisere scenebilde.

Røyk for lys = det er spesiallaget røyk fra egne røykmaskiner. Lysdesigner bruker røyk i lyssetting for å lage synlige skyer og stråler med farger for stemninger og horisonter.

**Teatergrupper
har både
nær- og fjernlager:**

Fjernlager er bare for gjennbruk.
En teatergruppe oppbevarer alt til selve
forestillingen på bakscenen. Det gjelder
alt av scenografi, rekvisitter og kostymer,
som fort kan telle 400 gjenstander i stort og
smått. I tillegg kommer utstyr til sminke,
hår og omklledning i garderoben. Under
teaterøvelser trengs 1–400 gjenstander,
som ikke kan stå på et fjernlager
og hentes til hver øvelse.

ARBEIDET BAK SCENEN

En del der publikum er og en del for stab, skuespillere og teknikere. I tillegg kan teateret ha en avdeling med administrasjon, tekniske rom, lagre og verksteder.

Alle disse tre enhetene kan lukkes fra hverandre.

Et gammelt samfunnshus kan i utgangspunktet dekke disse tre enhetene for en amatørteatergruppe, men ikke for en amatørteatergruppe som er innom for å øve og spiller på en skole eller vil leie seg inn på dagens moderne kulturhus.

Bakscenen er et arbeidssted og ikke et lager for ting som aktørene kan snuble i. Det er viktig med blålys for ferdsel i mørket bak scenen og i garderobeområdet.

Det må være garderobeplass og skiftemuligheter for alle – opp til 40 barn. Et eksempel er et spel med 18 skuespillere med fire skift hver, som vil gi 2–300 ulike klesplagg.

Gjerne med låsbare skap for oppbevaring. Tilgang til rom for midlertidig lagring av kostymer og dekorasjonselementer på 3 × 4 meter.

Garderober bak scenen – med toalett, så aktører ikke må gå ut blant publikum i kostymer eller i pauser. Det kan være hundrevis av rekvisitter til en forestilling, som må ha plass et sted. Store ting, en vogn, trær etc. må kunne skjules bak inndekningen.

FOR ARBEIDET BAK SCENEN

- ☐ Bakscenen er et arbeidssted og ikke et lager
aktørene må snuble seg igjennom.
- ☐ Garderobeplass og system for alle – inntil 40 barn. Helst med låsbare skap for oppbevaring.
- ☐ Garderober bak med toalett, så aktører ikke må gå ut blant publikum i kostymer eller i pauser.
- ☐ Blålys for ferdsel i mørket bak scenen og i garderobeområdet.
- ☐ Ikke sensorbelysning i tilfallende rom.
- ☐ Refleksmarkering av trapper.
- ☐ Tilgang til midlertidig lagring på 3 × 4 meter.

BEHOV FOR PUBLIKUMSPLASSENE

- ☐ Publikum kan ikke gå over forscenen for å komme seg ut under forestilling. Utgang bak i salen på begge sider.
- ☐ Unngå rakleverk av amfier som bråker.

HÅNDBOK

HVA KAN ET AMATØRTEATER GJØRE MED
FNS 17 BÆREKRAFTMÅL ...
UTEN Å TA SEG «VANN OVER HODET»?

VIKEN TEATERRÅD

BESTILL HÅNDBOKEN (heftet) om hvordan amatørteater-gruppen bør forholde seg til FNs 17 bærekraftsmål.

Akershus teaterråd (tidl. Viken teaterråd) liker å dele kunnskap. Derfor har vi gått igjennom alle bærekraftsmålene og sett på hvordan en teatergruppe kan gjennomføre dem.

Håndboken gir altså tips og råd som er direkte overførbare til ditt arbeid i din frivillige organisasjon.

Bestill håndboken fra tone@akershus-atr.no